

They Are Their Own Judges

By Elder David A. Bednar
Of the Quorum of the Twelve Apostles

De er deres egne dommere

Ældste David A. Bednar
De Tolv Apostles Kvorum

October 2025 general conference

If we have exercised faith in Jesus Christ, made and kept covenants with God, and repented of our sins, the judgment bar will be pleasing.

The Book of Mormon concludes with inspiring invitations from Moroni to “come unto Christ,” “be perfected in Him,” “deny [ourselves] of all ungodliness,” and “love God with all [our] might, mind and strength.” Interestingly, the final sentence of his instruction anticipates both the Resurrection and Final Judgment.

He said, “I soon go to rest in the paradise of God, until my spirit and body shall again reunite, and I am brought forth triumphant through the air, to meet you before the pleasing bar of the great Jehovah, the Eternal Judge of both quick and dead.”

I am intrigued by Moroni’s use of the word “pleasing” to describe the Final Judgment. Other Book of Mormon prophets likewise describe the Judgment as a “glorious day” and one that we should “look forward [to] with an eye of faith.” Yet often when we anticipate Judgment Day, other prophetic descriptions come to mind, such as “shame and awful guilt,” “dread and fear,” and “endless misery.”

I believe this stark contrast in language indicates that the doctrine of Christ enabled Moroni and other prophets to anticipate that great day with eager and hopeful anticipation instead of the fear they warned of for those not spiritually prepared. What did Moroni understand that you and I need to learn?

I pray for the assistance of the Holy Ghost as we consider Heavenly Father’s plan of happiness and mercy, the Savior’s atoning role in the

Hvis vi har udøvet tro på Jesus Kristus, indgået og holdt pagter med Gud og omvendt os fra vores synder, vil dommen blive behagelig.

Mormons Bog afsluttes med inspirerende opfordringer fra Moroni om at »kom[me] til Kristus«, »bliv[e] fuldkommengjort i ham«, »fornægt[e os] selv al gudløshed« og »elske Gud af al [vores] kraft, sind og styrke«. Interessant nok er der i den sidste sætning i hans instruktioner en forventning om både opstandelsen og den endelige dom.

Han sagde: »Jeg går snart bort for at hvile i Guds paradis, indtil min ånd og mit legeme igen forener sig, og jeg bliver ført sejrrig gennem luften for at møde jer for den mægtige Jahves behagelighedsmødestol, for den Evige Dommer over både levende og døde.«

Jeg er fascineret af Moronis brug af ordet »behagelig« til at beskrive den endelige dom. Andre profeter i Mormons Bog beskriver ligeledes dommen som en »herlig dag« og en, som vi bør »[se frem til] med troens øje«. Men alligevel dukker andre profetiske beskrivelser ofte op i vores sind, når vi tænker over dommens dag, såsom »skam og forfærdelig skyld«, »gru og frygt« og »uendelig elendighed«.

Jeg tror, at denne skarpe modsætning i sproget indikerer, at Kristi lære gjorde Moroni og andre profeter i stand til at se frem mod den store dag med ivrig og håbefuldst forventning i stedet for den frygt, de advarede om for dem, der ikke er åndeligt forberedt. Hvad forstod Moroni, som I og jeg har brug for at lære?

Jeg beder om Helligåndens hjælp, idet vi overvejer vor himmelske Faders plan for lykke og barmhjertighed, Frelserens rolle som forsoner i

Father's plan, and how we will "be accountable for [our] own sins in the day of judgment."

The Father's Plan of Happiness

The overarching purposes of the Father's plan are to provide His spirit children with opportunities to receive a physical body, learn "good from evil" through mortal experience, grow spiritually, and progress eternally.

What the Doctrine and Covenants refers to as "moral agency" is central in God's plan to bring to pass the immortality and eternal life of His sons and daughters. This essential principle also is described in the scriptures as agency and the freedom to choose and to act.

The term "moral agency" is instructive. Synonyms for the word "moral" include "good," "honest," and "virtuous." Synonyms for the word "agency" include "action," "activity," and "work." Hence, "moral agency" can be understood as the ability and privilege to choose and act for ourselves in ways that are good, honest, virtuous, and true.

God's creations include both "things to act and things to be acted upon." And moral agency is the divinely designed "power of independent action" that empowers us as God's children to become agents to act and not simply objects to be acted upon.

The earth was created as a place where on Heavenly Father's children could be proved to see if they would "do all things whatsoever the Lord their God shall command them." A primary purpose of the Creation and of our mortal existence is to provide us the opportunity to act and become what the Lord invites us to become.

The Lord instructed Enoch:

"Behold these thy brethren; they are the workmanship of mine own hands, and I gave unto them their knowledge, in the day I created them; and in the Garden of Eden, gave I unto man his agency;

"And unto thy brethren have I said, and also given commandment, that they should love one another, and that they should choose me, their Father."

The fundamental purposes for the exercise of agency are to love one another and to choose God. And these two purposes align precisely with the first and second great commandments to love God with all our heart, soul, and mind

Faderens plan, og hvordan vi vil »stå til regnskab for [vores] egne synder på dommens dag«.

Faderens plan for lykke

De overordnede formål med Faderens plan er at give hans åndelige børn mulighed for at få en fysisk krop, lære at skelne »godt fra ondt« gennem jordisk erfaring, vokse åndeligt og udvikle sig for evigt.

Det, som Lære og Pagter kalder moralsk handlefrihed, er centralt i Guds plan om at tilvejebringe udødelighed og evigt liv for sine sønner og døtre. Dette afgørende princip beskrives også i skrifterne som handlefrihed og friheden til at vælge og handle.

Begrebet »moralisk handlefrihed« er oplysende. Synonymer for ordet »moralisk« kunne være »god«, »ærlig« og »dydig«. Synonymer for det engelske ord »agency« [handlefrihed] kunne være »handling«, »aktivitet« og »arbejde«. Derfor kan »moralisk handlefrihed« forstås som evnen og privilegiet til selv at vælge og handle på måder, der er gode, ærlige, dydige og pålidelige.

Guds skaberværk omfatter både »det, der selv handler, og det, som er genstand for handling«. Og moralisk handlefrihed er den guddommeligt udformede »kraft til uafhængig handling«, der sætter os i stand til som Guds børn at blive personer, der handler, og ikke blot være genstand for handling.

Jorden blev skabt som et sted, hvor vor himmelske Faders børn kan blive prøvet for at se, om de vil »gøre alt, hvad Herren deres Gud vil befale dem«. Et af de primære formål med skabelsen og vores jordiske eksistens er at give os mulighed for at vælge og blive det, som Herren indbyder os til at blive.

Herren sagde til Enok:

»Se, disse dine brødre; de er mine egne hænders værk, og jeg gav dem deres kundskab den dag, jeg skabte dem; og i Edens have gav jeg mennesket dets handlefrihed;

og til dine brødre har jeg sagt og også givet befaling om, at de skulle elske hinanden, og at de skulle vælge mig, deres Fader.«

De grundlæggende formål med at udøve handlefrihed er at elske hinanden og at vælge Gud. Og disse to formål stemmer nøjagtigt overens med det første og andet store bud om at elske Gud af hele vores hjerte, sjæl og sind og at elske

and to love our neighbor as ourselves.

Consider that we are commanded—not merely admonished or counseled but commanded—to use our agency to love one another and choose God. May I suggest that in the scriptures, the modifying word “moral” is not merely an adjective but perhaps also a divine directive about how our agency should be used.

A familiar hymn is titled “Choose the Right”- for a reason. We have not been blessed with moral agency to do whatever we want whenever we will. Rather, according to the Father’s plan, we have received moral agency to seek after and act in accordance with eternal truth. As “agents unto [ourselves],” we should engage anxiously in good causes, “do many things of [our] own free will, and bring to pass much righteousness.”

The eternal importance of moral agency is highlighted in the scriptural account of the pre-mortal council. Lucifer rebelled against the Father’s plan for His children and sought to destroy the power of independent action. Significantly, the devil’s defiance was focused directly on the principle of moral agency.

God explained, “Wherefore, because ... Satan rebelled against me, and sought to destroy the agency of man, ... I caused that he should be cast down.”

The adversary’s selfish scheme was to strip away from God’s children the capacity to become “agents unto themselves” who could act in righteousness. His intent was to consign Heavenly Father’s children to be objects that could only be acted upon.

Doing and Becoming

President Dallin H. Oaks has emphasized that the gospel of Jesus Christ invites us both to know something and to become something through the righteous exercise of moral agency. He said:

“Many Bible and modern scriptures speak of a final judgment at which all persons will be rewarded according to their deeds or works or the desires of their hearts. But other scriptures enlarge upon this by referring to our being judged by the condition we have achieved.

“The prophet Nephi describes the Final Judgment in terms of what we have become: ‘And if their works have been filthiness they must needs be filthy; and if they be filthy it must needs be

vores næste som os selv.

Tænk på, at vi har fået befaling om – ikke blot en formaning eller et råd, men vi er blevet befalet – at bruge vores handlefrihed til at elske hinanden og vælge Gud. Må jeg foreslå, at det modificerende ord »moralsk« i skrifterne ikke blot er et tillægsord, men måske også et guddommeligt direktiv om, hvordan vores handlefrihed bør anvendes.

Der er en grund til, at en velkendt salme har titlen: »Vælg kun ret«. Vi er ikke blevet velsignet med moralsk handlefrihed, for at vi kan gøre, lige hvad vi har lyst til, når som helst det passer os. Nej – vi har i henhold til Faderens plan fået moralsk handlefrihed for at søge efter og handle i overensstemmelse med evig sandhed. Som mennesker, der »handle[r] på egne vegne«, bør vi ivrigt engagere os i gode sager og »gøre meget af egen fri vilje og udvirke megen retfærdighed«.

Den evige betydning af moralsk handlefrihed fremhæves i skriftens beretning om det forjordiske råd. Lucifer gjorde oprør mod Faderens plan for sine børn og forsøgte at tilintetgøre kraften til selvstændig handling. Det er bemærkelsesværdigt, at djævelens trods var direkte fokuseret på princippet om moralsk handlefrihed.

Gud forklarede: »Derfor, fordi Satan satte sig op mod mig og stræbte efter at tilintetgøre menneskets handlefrihed, ... foranledigede jeg ... at han skulle styrtes ned.«

Modstanderens egoistiske plan var at fratage Guds børn evnen til at blive »individer, som kan handle på egne vegne« i retfærdighed. Hans hensigt var at dømme vor himmelske Faders børn til kun at være genstand for handling.

At gøre og at blive

Præsident Dallin H. Oaks har fremhævet, at Jesu Kristi evangelium indbyder os både til at vide noget og til at blive noget gennem retfærdig udøvelse af moralsk handlefrihed. Han har sagt:

»Mange skriftsteder i Bibelen og i vore dages skrifter taler om en endelig dom, hvor alle mennesker bliver belønnet efter deres gerninger eller handlinger eller deres hjertes ønsker. Men andre skriftsteder uddyber dette ved at henvise til, at vi bliver dømt efter den tilstand, vi har opnået.

Profeten Nephi beskriver den endelige dom med hensyn til det, vi er blevet: »Hvis deres gerninger har været tilsølethed, må de selv nødvendigvis være tilsølede, og hvis de er tilsølede, må

that they cannot dwell in the kingdom of God' [1 Nephi 15:33; emphasis added]. Moroni declares, 'He that is filthy shall be filthy still; and he that is righteous shall be righteous still' [Mormon 9:14; emphasis added]."

President Oaks continued: "From such teachings we conclude that the Final Judgment is not just an evaluation of a sum total of good and evil acts—what we have done. It is an acknowledgment of the final effect of our acts and thoughts—what we have become."

The Savior's Atonement

Our works and desires alone do not and cannot save us. "After all we can do," we are reconciled with God only through the mercy and grace available through the Savior's infinite and eternal atoning sacrifice.

Alma declared, "Begin to believe in the Son of God, that he will come to redeem his people, and that he shall suffer and die to atone for their sins; and that he shall rise again from the dead, which shall bring to pass the resurrection, that all men shall stand before him, to be judged at the last and judgment day, according to their works."

"We believe that through the Atonement of Christ, all mankind may be saved, by obedience to the laws and ordinances of the Gospel." How grateful we should be that our sins and wicked deeds will not stand as a testimony against us if we are truly "born again," exercise faith in the Redeemer, repent with "sincerity of heart" and "real intent," and "endure to the end."

Godly Fear

Many of us may expect that our appearance before the bar of the Eternal Judge will be similar to a proceeding in a worldly court of law. A judge will preside. Evidence will be presented. A verdict will be rendered. And we likely will be uncertain and fearful until we learn the eventual outcome. But I believe such a characterization is inaccurate.

Different from but related to the mortal fears we often experience is what the scriptures describe as "godly fear" or "the fear of the Lord." Unlike worldly fear that causes alarm and anxiety, godly fear invites into our lives peace, assurance,

det nødvendigvis være sådan, at de ikke kan bo i Guds rige« [1 Ne 15:33; fremhævelse tilføjet]. Moroni kundgør følgende: »Den, der er tilsølet, skal forblive tilsølet, og den, der er retfærdig, skal forblive retfærdig« [Morm 9:14; fremhævelse tilføjet].«

Præsident Oaks fortsatte: »Ud fra sådanne lærdomme kan vi konkludere, at den endelige dom ikke blot er en evaluering af alle gode og onde gerninger – altså hvad vi har gjort. Det er en erkendelse af det endelige produkt af vores gerninger og tanker – altså hvad vi er blevet.«

Frelserens forsoning

Vores gerninger og ønsker alene frelser os ikke, og det kan de heller ikke. »Efter alt hvad vi kan gøre«, bliver vi [kun] forligt med Gud gennem den barmhjertighed og nåde, der er tilgængelig gennem Frelserens altomfattende og evige sonoffer.

Alma erklærede: »Begynd at tro på Guds Søn, at han vil komme for at forløse sit folk, og at han skal lide og dø for at sone for deres synder, og at han skal opstå igen fra de døde, hvilket skal tilvejebringe opstandelsen, så alle mennesker skal stå foran ham for at blive dømt efter deres gerninger på den yderste og dommens dag.«

»Vi tror, at hele menneskeheden i kraft af Kristi forsoning kan blive frelst ved lydighed mod evangeliets love og ordinancer.« Hvor bør vi være taknemmelige for, at vores synder og ugudelige gerninger ikke vil stå som et vidnesbyrd imod os, hvis vi virkelig bliver »født[t] på ny«, udover tro på Forløseren, omvender os med »hjerterets oprigtighed« og »oprigtig hensigt« og »holder ud til enden«.

Gudsfrygt

Mange af os forventer måske, at vores fremmøde for den Evige Dommers domstol vil foregå ligesom ved en verdslig domstol. En dommer præsiderer. Der vil blive fremlagt beviser. Der vil blive afsagt dom. Og vi vil sandsynligvis være usikre og bange, indtil vi kender det endelige resultat. Men jeg mener, at en sådan karakteristikk er unøjagtig.

Det, som skriften kalder »gudsfrygt« eller »frygt for Herren« er anderledes end, men beslægtet med, den jordiske frygt, som vi ofte oplever. Ulig verdslig frygt, der forårsager uro og ængstelse, så indgyder gudsfrygt fred, vished og

and confidence.

Righteous fear encompasses a deep feeling of reverence and awe for the Lord Jesus Christ, obedience to His commandments, and anticipation of the Final Judgment and justice at His hand. Godly fear grows out of a correct understanding of the divine nature and mission of the Redeemer, a willingness to submit our will to His will, and a knowledge that every man and woman will be accountable for his or her own mortal desires, thoughts, words, and acts in the Day of Judgment.

The fear of the Lord is not a reluctant apprehension about coming into His presence to be judged. Rather, it is the prospect of ultimately acknowledging about ourselves “things as they really are” and “as they really will be.”

Every person who has lived, who does now live, and who will yet live upon the earth “shall be brought to stand before the bar of God, to be judged of him according to [his or her] works whether they be good or whether they be evil.”

If our desires have been for righteousness and our works good—meaning we have exercised faith in Jesus Christ, made and kept covenants with God, and repented of our sins—then the judgment bar will be pleasing. As Enos declared, we will “stand before [the Redeemer]; then shall [we] see his face with pleasure.” And at the last day we will “be rewarded unto righteousness.”

Conversely, if our desires have been for evil and our works wicked, then the judgment bar will be a cause of dread. We will have “a perfect knowledge,” “a bright recollection,” and “a lively sense of [our] own guilt.” “We shall not dare to look up to our God; and we would fain be glad if we could command the rocks and the mountains to fall upon us to hide us from his presence.” And at the last day we will “have [our] reward of evil.”

Ultimately, then, we are our own judges. No one will need to tell us where to go. In the Lord’s presence, we will acknowledge what we have chosen to become in mortality and know for ourselves where we should be in eternity.

Promise and Testimony

Understanding that the Final Judgment can be pleasing is not a blessing reserved only for Moroni.

Alma described promised blessings available to every devoted disciple of the Savior. He said:

tillid i vores liv.

Retskaffen frygt omfatter en dyb følelse af ærbødighed og ærefrygt for Herren Jesus Kristus, lydighed mod hans bud og en forventning om den endelige dom og retfærdighed ved hans hånd. Guds frygt udspringer af en korrekt forståelse af Forløserens guddommelige natur og mission, en villighed til at sætte vores vilje under hans og en kundskab om, at hver mand og kvinde vil stå til ansvar for sine egne jordiske ønsker, tanker, ord og handlinger på dommens dag.

Frygten for Herren er ikke en modstræbende ængstelse for at komme ind i hans nærhed for at blive dømt. Det er snarere udsigten til endelig at erkende ting om os selv, »som de virkelig er«, og »som de virkelig vil blive«.

Enhver person, som har boet, som nu bor, eller som kommer til at bo på jorden, »skal blive ført frem for at stå for Guds domstol for at blive dømt af ham efter [sine] gerninger, om de er gode, eller de er onde«.

Hvis vores ønsker har været retfærdige, og vores gerninger gode – hvilket vil sige, at vi har udøvet tro på Jesus Kristus, indgået og holdt pagter med Gud og omvendt os fra vores synder – så vil det være behageligt at stå foran Guds domstol. Som Enosh erklærede, når vi »skal stå over for [Forløseren]; da skal [vi] med behag se hans ansigt«. Og på den yderste dag vil vi »blive belønnet med retfærdighed«.

På den anden side, hvis vores ønsker har været onde, og vores gerninger ugudelige, så vil der være grund til at frygte dommen. Vi vil have »en fuldkommen kundskab«, »en klar erindring« og »en levende bevidsthed om [vores] egen skyld«. »Vi [vil end] ikke turde se op til vor Gud; og vi ville være glade, hvis vi kunne befale klipperne og bjergene at falde ned over os for at skjule os for hans nærhed.« Og på den yderste dag vil vi »få [vores] belønning i form af ondt«.

I sidste ende så er vi vores egen dommer. Ingen behøver at fortælle os, hvor vi skal hen. I Herrens nærhed vil vi erkende det, vi har valgt at blive i jordelivet og selv vide, hvor vi bør være i evigheden.

Løfte og vidnesbyrd

En forståelse af, at den endelige dom kan være behagelig, er ikke en velsignelse, der er forbeholdt Moroni.

Alma beskrev de lovede velsignelser, der er tilgængelige for enhver af Frelserens hengivne

“The meaning of the word restoration is to bring back again evil for evil, or carnal for carnal, or devilish for devilish—good for that which is good; righteous for that which is righteous; just for that which is just; merciful for that which is merciful.

“... Deal justly, judge righteously, and do good continually; and if ye do all these things then shall ye receive your reward; yea, ye shall have mercy restored unto you again; ye shall have justice restored unto you again; ye shall have a righteous judgment restored unto you again; and ye shall have good rewarded unto you again.”

I joyfully witness that Jesus Christ is our living Savior. Alma's promise is true and applicable to you and me—today, tomorrow, and for all eternity. I so testify in the sacred name of the Lord Jesus Christ, amen.

disciple. Han sagde:

»Betydningen af ordet genoprettelse er at bringe ondt tilbage for ondt eller kødeligt for kødeligt eller djævelsk for djævelsk – godt for det, der er godt, retfærd for det, der er retfærd, retfærdigt for det, der er retfærdigt, barmhjertigt for det, der er barmhjertigt ...

Handl ret, døm retfærdigt og gør bestandigt godt; og hvis du gør alt dette, så vil du få din løn; ja, du skal igen få barmhjertighed gengivet til dig, du skal igen få retfærdighed gengivet til dig, du skal igen få en retfærdig dom gengivet til dig, og du skal igen blive belønnet med det gode.«

Jeg vidner med glæde om, at Jesus Kristus er vor levende Frelser. Almas løfte er sandt og gælder for jer og mig – i dag, i morgen og i al evighed. Det bærer jeg vidnesbyrd om i Herren Jesu Kristi hellige navn. Amen.